

Nakladnik i izdavač

POGLAVARSTVO
OPĆINE LOBOR
www.lobor.hr

49253 Lobor
Trg svete Ane 26

Glavni
i
odgovorni
urednik

ANDRIJA SMETIŠKO

Suradnici

MARIO ADANIĆ
Dr KARLO BEZAK
BORIS BREŽNJAK
IVICA GALUNIĆ
JOSIP HENDIJA
STJEPAN HORVAT
DAMIR HUBAK
ZVONIMIR HUBAK
VERICA IVANČIĆ
IGOR KRAJNIK
KSENIJA KUHARIĆ
SAVO MALOBABIĆ
KAROLINA MARTINUŠ
VLADIMIR MATEJAŠ
DOROTEJA MENDEK
DARKO RAŠKAJ
MIROSLAV SMETIŠKO
MARIJA ŠIŠA VIVEK

Priprema i tisak

SLUŽBENI
GLASNIK
d.o.o.

Krapina

Štovani Uredniče!

Iako smo se okupili radi sprovođa naše drage mame Slave Adanić, (možda najstarijeg žitelja općine Lobor), razveselio nas je "Loborski glasnik". Premda je još "mali" baš zato smo ga privili k srcu i zaželjeli mu da "naraste" i doživi godište naše mame koju smo 15. siječnja ove godine položili na naš sve ljepši Rajec, a 20. siječnja bi ušla u 100-tu godinu. Tom smo prilikom doživjeli blagodati Vašega truda i zalaganja, a čime se ne mogu pohvaliti naše susjedne općine, a to su mogućnosti odgode sprovođa sve dok ne stigne rodbina čak iz drugih kontinenata.

Uređeni prostori mrtvačnice, smještaj i usluge za svaku su pohvalu. Bili smo ponosni pred svima koji su došli ispratiti našu majku, a koja je u Njemačkoj, Sloveniji i zadnje godine u Đakovu svima pričala o svom lijepom Zagorju na što je i sada sigurno bila ponosna.

Moram ovdje pohvaliti i naše dobre dečke iz Markušbrijega koji su sami željeli na svojim rukama ponijeti našu majku na posljednje počivalište. Nisu zaboravili svoje djetinjstvo kad je strina Slava svaki bombon za njih čuvala. To pokazuje koliko ovaj lijepi kraj utječe na oblikovanje ljudi dobra srca i zahvalne duše.

Ako niste Zagorje morali ostavljati, onda i ne znate koliko ga volite. Koliko smo puta otpjevali i isplakali "suzu za zagorske brege"! Svi bismo se odrekli karijere i kruha samo da možemo biti doma. A nema nikoga od nas koji nije doveo svoje prijatelje: "Dodite i vidite moj lijepi rodni kraj." Kad se izdaleka samo naziru obrisi Ivančice, ne treba ništa govoriti. Oko samo potraži Majku Božju Gorsku, a srce brže zakuca.

Ovim Loborskim glasnikom omogućili ste nam da možemo vidjeti ono što volimo i čuti ono što želimo. Puno ste toga lijepoga učinili. Ne dajte da zarastu naši putovi. Učinite sve što možete da se rađaju veliki ljudi u lijepome kraju koji će Europi dati ono što ona nema, malo više srca, malo više radosti.

Čestitam na zamisli i ostvarenju izlaska Loborskog glasnika. Lobor kao župa može biti ponosna i na svoja duhovna zvanja. Budući da ste zamislili izlaženje glasnika za naše velike blagdane, predlažem i stranicu duhovnog sadržaja. Mi koji osim Boga i domovine drugih ljubavi nemamo, mi smo najviše vaši.

U očekivanju novoga broja Loborskog glasnika, s poštovanjem Vas pozdravlja

č. sestra Animira Adanić
iz Đakova, K. Tomislava 22.

Đakovo, 2. veljače 2005.

Primivši ovo pismo rekao sam sam sebi: „ I samo ovo bilo bi dovoljno da se naplati sav trud uložen u izlaženje našeg Glasnika“ .

Hvala vam Časna Animira!

Ostaje mi da sim čitateljima zaželim blagoslovljene uskršnje blagdane, te mnogo zadovoljstva u životu.

Andrija Smetiško

DR IVO SANADER U LOBORU

Ivo Sanader na petnaestoj obljetnici HDZ-a Loror

Predsjednik HDZ-a i aktualni premijer Republike Hrvatske, dr. Ivo Sanader prisustvovao je svečanoj sjednici povodom 15-te obljetnice postojanja HDZ-a Loror, koja je održana 18. veljače. Uz brojne članove i simpatizere na sjednici su bili i ministar kulture Božo Biškupić, saborski zastupnici i predstavnici HDZ-a Splitsko – dalmatinske i Dubrovačko – neretvanske županije Zvonimir Puljić i Frano Matušić, saborski zastupnici iz naše županije Ivan Jarnjak i Vladimir Pleško te članovi Županijskog odbora HDZ-a predvođeni Milivojem Škvorcem.

Nazočne je s djelovanjem HDZ-a Loror upoznao Damir Hubak, predsjednik Općinskog odbora. Uslijedile su čestitke gostiju upućene domaćinu loborskom HDZ-u. Kao razlog svog drugog dolaska u Loror, premijer Sanader je naveo da je Loror tvrđava HDZ-a i da je došao reći hvala. Uz čestitke domaćinu, podsjetio je na povijesnu ulogu HDZ-a i pokojnog predsjednika Franje Tuđmana. Naglasio je da u programu HDZ-a na nacionalnoj razini od prvog dana postoje 2 cilja, stvaranje suverene i samostalne RH i ulazak u Europsku zajednicu, odnosno danas Europsku uniju. Zatim je pojasnio razloge zbog kojih je važno da što prije uđemo u Europsku uniju. Kao politički razlog Sanader je naveo bitnu razliku u tome da li su naši predstavnici u dvorani s predstavnicima zemalja Europske unije i zajednički raspravljaju i donose odluke ili čekaju pred vratima da im se priopće

rješenja u čijem donošenju nisu sudjelovali. Govoreći o gospodarskim razlozima i čimbenicima rekao je da naše gospodarstvo još nije «tako zrelo» i da smo izgubili 10 godina zbog rata i zbog poteškoća s prijelazom iz planske privrede u tržišnu, ali da on vjeruju da se naši poduzetnici mogu nositi s konkurencijom. U svom govoru, premijer je spomenuo i važnost poštivanja različitosti mišljenja, samim tim i pluralizma stranaka, ali rekao je i da je 98 stranaka, koliko ih danas postoji u RH, puno previše obzirom na broj stanovnika. Osvrnuo se i na promjene u samom HDZ-u te rekao da je HDZ priznao svoje greške zbog kojih je i izgubio izbore 2000.g., da je očistio stranku i da ne živi u prošlosti, nego je okrenut prema budućnosti i pritom naglasio da narod koji zaboravlja svoju prošlost ponavlja svoje tragedije. I što je osobito važno za Loror i druge općine koje imaju status brdsko – planinskog područja, premijer ja rekao da će takav status zadržati, odnosno da je Vlada inicirala saborsku proceduru za produljenje važenja Zakona o brdsko - planinskim područjima i da ovaj put neće biti zakonskog roka važenja. Na kraju sjednice podijeljena su priznanja istaknutim loborskim HDZ-ovcima. Priznanja su dobili: Matija Ferenčić, Vladimir Kuharić, Vladimir Plancutić, Andrija Smetiško, Damir Hubak, Verica Ivančić i Dragutin Markuš. U glazbenom dijelu programa nastupili su «Sinovi zagorja».

Doroteja Mendek

ULAZAK HRVATSKE U EUROPSKU UNIJU REALNOST ILI MIT

Još od osamostaljivanja, jedan od glavnih ciljeva nove Hrvatske bio je ulazak u Europsku uniju. Dobivanjem pozitivnog *avisa*, nedavno, i formalno je otpočeo postupak pristupanja. 17. ožujka 2005. godine jedan je od bitnijih dana za Hrvatsku. Tog datuma će biti odlučeno hoće li početi pregovori o punopravnom članstvu ili ne. Sudeći prema dosadašnjim najavama visokih dužnosnika tog saveza država, najvjerojatnije to se neće dogoditi tog datuma. Svime su vrlo dobro poznati uvjeti koje Unija postavlja pred nas. Većinu smo već ispunili, osim uhićenja i predaje generala Ante Gotovine Međunarodnom kaznenom sudu u Haagu. Oni tvrde da to dokazuje kako Hrvatska nije pravna država i da u njoj nema vladavine prava, a to su temelji na kojima Unija počiva i čije poštivanje traži od država članica. No, ja se pitam, tko je to Ante Gotovina kad on predstavlja toliku prijetnju za Uniju i da li je on glavni krivac za odbijanje ili je samo paravan? Zar se Unija toliko boji jednog generala koji je branio svoju domovinu i svoj narod od agresora, koji je u očima hrvatskog naroda nacionalni junak? Naravno, kao legalista, zalažem se za to da se niti jedan zločin ne smije amnestirati i da bi general Gotovina trebao dokazati svoju nevinost pred Haaškim sudom, jer je to legitiman i legalan sud s kojim se Republika Hrvatska obvezala na suradnju. Do sada je Hrvatska dokazala da surađuje sa sudom i to joj je priznato. Unatoč svim naporima, vlast ne može uhititi nekoga za koga ne zna gdje je, a pogotovo ako nije na području Hrvatske. No, haška tužiteljica neargumentirano i nedokazano tvrdi da je Gotovina u Hrvatskoj i da ga vlast ne želi izručiti i svi glavni subjekti u Europskoj uniji koji odlučuju o započinjanju pregovora joj vjeruju.

Postoji više razloga za odgodu početka pregovora. Neizručivanjem Gotovine u Haag, Hrvatska se nije pokazala dovoljno poslušnom za

Europsku uniju. Oni očito žele od manjih i gospodarski slabijih država pokornost i poslušnost. Mi smo im svojim postupcima pokazali da nećemo slijepo pristajati na sve njihove uvjete. Nadalje, ukoliko bi pregovori počeli i ukoliko bi Hrvatska ubrzo ušla u Uniju, istu bi šansu morali dati i ostalim državama iz ove regije-Makedoniji, Bosni i Hercegovini, Srbiji i Crnoj Gori, a na to očito nisu spremni. Naime, ulazak bilo koje države u Uniju, iziskuje velika financijska ulaganja, koja joj očito nisu isplativa jer su to sve mahom siromašne i nerazvijene zemlje. Zato je valjda najjednostavnije odbiti nas i tako stvoriti opravdanje za ostale. Čak je i rivalstvo među najvećim članicama Unije jedan od razloga za nepočinjanje pregovora. Poznato je da nam Njemačka, Austrija, Mađarska i u zadnje vrijeme Francuska pružaju potporu, dok su njihovi, a time i naši protivnici-Engleska i skandinavske zemlje protiv započinjanja pregovora. Oni koji u nama ne vide ostvarenje svojih interesa, ti su protiv nas.

Slijedom rečenog, među Hrvatima je opravdano zavladao antieuropsko raspoloženje koje prvenstveno nije dobro za unutarnju stabilnost u državi. Time je Hrvatskoj dano do znanja da je ona u svakom slučaju nečiji taoc- ili Gotovine, ili Carle del Ponte, ili Srbije i društva ostalih država jugoistočne Europe, ili neostvarenih ambicija velikih i da joj se time oduzima suvereno pravo da odlučuje o svojoj sudbini jer će to učiniti za nju i umjesto nje netko drugi.

No ipak, iskreno vjerujem da ćemo jednog dana ući u taj savez ponosno i uzdignute glave, jer mi smo oduvijek dio Europe, čak smo to bili i puno prije ostalih. Ovo područje je kolijevka europske civilizacije. Sretno nam bilo!

Ksenija Kuharić

KOJE SE TAJNE KRIJU OKO CRKVE MAJKE BOŽJE GORSKE ?

Crkva Majke Božje Gorske prva je ljudskom rukom oblikovana vizura koja se otvara kada se s južne strane dolazi u Lobar. Sagrađena je na obroncima Ivančice, na brežuljku nazvanom Gora. Ova crkva već je stotinama godina marijansko hodočastište, ali sam položaj na kojem je sagrađena bio je mjesto života još u prapovijesnom dobu kada je na njemu sagrađena gradina koja je kontrolirala okolni kraj i cestovnu komunikaciju koja je kroz uzak klanac prolazila ispod nje.

Plato na vrhu brijega kroz arheološke nalaze svjedoči o gotovo četiri tisuće godina intenzivnog života.

Prve tragove života možemo pratiti od srednjeg brončanog doba (17. - 14. st. pr. Kr.) koji se prepoznaju po nalazima liscenske keramike, a zatim po nalazima koji pripadaju široko rasprostranjenoj kulturi grobnih humaka. Nije isključeno da je već u ovo doba izgrađen bedem oko platoa.

U kasnom brončanom dobu (14. – 8. st. pr. Kr.) ovo je područje dio kulture polja sa žarama. Ovoj kulturi pripadaju stambeni objekti pronađeni na sjevernom dijelu platoa.

Ostaci keramike svjedoče o nastavku života i kroz starije željezno doba (8. – 4. st. pr. Kr.), dok iz

mlađeg željeznog doba (4. st. pr. Kr. – 1. st. pos. Kr.) potječe i veći stambeni ili kulturni objekt smješten ispred današnjeg glavnog ulaza u crkvu. Iz ovog perioda je i veliki zemljani bedem koji je opasivao cijeli plato, s glavnim ulazom smještenim na istom položaju na kojem je kasnije bio završetak starog hodočasničkog puta, kojim se na plato dolazilo sa zapadne strane.

U rimsko doba na Gori je bila važna geostrateška točka iz koje se moglo kontrolirati gotovo čitavo Zagorje, a samim tim i južni prilaz prema rijeci Dravi i velikom antičkom centru Poetoviu, današnjem Ptuju. Koristeći se prednostima položaja stanovništvo je ovdje izgradilo nekoliko građevina. Svakako najvažniji bio je bio veliki i funkcionalni bedem koji je u nemirnim vremenima pružao sigurno utočište. Ne manje bitan bio je i veliki objekt koji se nalazi ispod današnje crkve. Vjerojatno se radi o hramu neke rimske božice. Pronađena mramorna glava i postolje kipa sugeriraju da se radi o poganskom hramu rimske božice Magnae Mater, ali samo daljnja arheološka istraživanja mogu ovo sa sigurnošću potvrditi.

Iz ovog doba potječu i tri velika kamena bloka koja su bila dio velikog antičkog nadgrobnog spomenika. Na njima su u dubokom reljefu prikazana rimska božanstva i pastoralne scene.

Kršćanstvo u Panoniju dolazi u 2. st. i prelazi kroz svoj mukotrpan put sve do priznanja Milanskim proglasom 313. g. Možda je već tada poganski hram preuređen i pretvoren u ranokršćansku crkvu. Ovim preuređenjem počinje slavno doba kršćanstva na Gori. Negdje u 5. st. gradi se oktogonalna zgrada krstionice koja je hodnikom spojena s ranokršćanskom bazilikom, a sačuvan je i prag na kome se još i danas vide tragovi koje su ostavila vrata. Unutar zgrade krstionice nalazi se heksagonalna piscina ili jednostavnije rečeno šesterostrani krsni zdenac. Kao što je poznato prvi kršćani su se krstili tek kao odrasli ljudi, uranjajući u svetu vodu, onako kako je Sveti Ivan krstio Isusa.

Od 5. st. počinje Velika seoba naroda kada s istoka prodiru novi barbarski narodi, o čemu na ovom položaju također imamo arheološke potvrde. Početkom 7. st. u vihoru seobe srušena je i ranokršćanska crkva na Gori. U tim rušilačkim aktivnostima sudjeluju Slaveni i Hrvati. Oni protjeruju staro rimsko stanovništvo, otimaju im zemlju i nastavaju kraj. Njihovo pokrštavanje zbilo se tijekom 9 st.

Prva hrvatska kršćanska crkva sagrađena je oko 800. godine. Bila je jednobrodna, duga oko 12, a široka oko 6 metara i građena od drveta. U njenoj apside pronađen je grob mlade djevojke koja je morala biti kćer nekog velikodostojanstvenika ili možda nekog kneza. Ispred crkve istražen je niz grobova koji vjerojatno pripadaju prvim pokrštenim Hrvatima. Ostaci ove drvene crkve pronađeni su južno od zvonika današnje crkve.

Političke prilike konsolidiraju se tijekom 9. st. Mnogi narodi osnivaju svoje države, a kršćanstvo je već duboko ukorijenjeno. Na Gori se gradi velika trobrodna predromanička bazilika. Bila je duga oko 24, a široka oko 12 metara. Njeni su ostaci točno ispod današnje crkve, odnosno iznad ranokršćanske. Na kraju svakog broda bazilike bile su apside: velika u sredini, a pored nje sa svake strane po jedna manja. Predvorje bazilike bilo je odvojeno zidom, a svetište trijumfalnim lukom. Iznutra je imala pilastre, a izvana lezene. S južne strane napravljen je jedan manji ulaz do kojeg je vodilo pet stepenica. Svod bazilike bio je napravljen od sedrenih blokova. Unutrašnjost je bila ukrašena mnogobrojnom kamenom plastikom, o čemu nam svjedoče brojni sačuvani ostaci: nad menzom je bio ciborij na čijem luku je stajao natpis, a oko svetišta kamena oltarna pregrada sve ukrašeno hrvatskim pleterom. Brodovi bazilike bili su odvojeni s dva reda

stupova koji su imali ukrašene kamene kapitule. Sva kamena plastika izvedena je minuciozno i zadivljuje svojom ljepotom i raznovrsnošću. Ne pripada sva istom vremenu, nego je nastala kroz nekoliko stoljeća, pokazujući s kojom su ljubavlju i umješnošću stari Hrvati ukrašavali svoju crkvu. Tijekom 11. st. ili nešto kasnije s prednje strane prigraden je zvonik čiji su temelji također pronađeni tijekom arheoloških istraživanja. Oko crkve se bilo je i groblje koje se pružalo po čitavom platu. Nekoliko vrlo bogatih grobova govori nam o postojećem aristokratskom sloju koji je ovdje živio. Cijeli prostor platoa bio je tijekom ovog razdoblja utvrđen još jednim bedemom.

U 12. ili 13. st. crkva je izgorjela. Nedugo nakon toga gradi se nešto manja kasnoromanička – rano gotička crkva za koju nismo sigurni je li ikada bila završena. Njeni su temelji u 14. st. korišteni za izgradnju velike jednobrodne gotičke crkve čija je unutrašnjost oslikana freskama koje su sačuvane do danas. Crkva je bila oslikana i izvana, ali sada je vidljiv samo jedan lik sv. Kristofora koji se sačuvao na južnoj strani crkve.

U 18. st. gotička crkva je barokizirana, tijekom čega su napravljene neke preinake unutrašnjosti i pročelja crkve. Postavljen je i novi oltar, ali je ostao sačuvan gotički kip Bogorodice s djetetom. Početkom 18. st. s južne strane prigraden je zvonik, a nešto kasnije crkva dobiva i cinkturu.

Ukopi pokojnika oko crkve trajali su sve do druge polovice 19. st., a ispod cinkture sagrađena je i velika grobnica u koju se pokopalo više od stotinu godina. Grobnica za prostire na 100 m² i danas je prepuna smeća i šute te prepuštena propadanju. U planu je sanacija tog prostora, pažljivo premještanje ostataka pokojnika na primjerenije mjesto sadašnjeg groblja te vjerojatno prenamjena prostora u izložbeni na način da u njemu bude prezentirana bogata baština ovog lokaliteta.

Ovaj mali pregled velikog bogatstva koje je do nedavno skrivala zemlja završavam u nadi da će daljnja arheološka i konzervatorsko-restauratorska istraživanja otkriti još mnogo toga i da će Lobar biti poznat daleko izvan užeg arheološkog kruga.

Sasvim smo sigurni da sve tajne Gore nisu još ni izbliza poznate i da nas čekaju još mnoga ugodna iznenađenja.

Marija Šiša Vivek dipl arh

Kulturno Umjetničko Društvo L O B O R

KUD Lobar osnovan je davne 1973. godine na inicijativu velikih entuzijasta, poklonika i štovatelja kulturnog stvaralaštva našeg kraja, danas nažalost pokojnih gospode Stjepana i Alojza Martinuš, te dugogodišnjeg tajnika društva gosp. Ivana Jurekovića. Kroz KUD je prošlo odnosno radilo i učestvovalo preko 200 članova od kojih su neki djelovali kraće, a neki duže vrijeme. U društvu danas aktivno djeluje još dio članova koji su bili osnivači društva ili su bili članovi pojedinih sekcija.

Nakon samom osnivanja Društva započelo je nekoliko sekcija s intenzivnim radom a to su: mješoviti pjevački zbor, tamburaška sekcija (orkestar mandolina), folklorna sekcija, recitatorska sekcija te sekcija puhačkog orkestra.

Kroz cijelo vrijeme rada KUD-a Lobar stalno djeluje puhački orkestar dok su se pojedine sekcije gasile te ponovo oživljavale svoj rad, već prema prvenstveno interesu članova i entuzijazmu voditelja pojedine sekcije.

Danas uz puhački orkestar uspješno djeluje tamburaška sekcija koja je svoj rad oživila 1997. god. Sve sekcije kroz svoj rad imale su vrlo značajne uspjehe i vrijedne rezultate.

Kroz cijelo vrijeme rada KUD-a Lobar stalno djeluje puhački orkestar dok su se pojedine sekcije gasile pa oživile svoj rad, već prema prvenstveno interesu članova i vrlo važno voditelju pojedine sekcije.

Danas uz puhački orkestar uspješno djeluje tamburaška sekcija koja je svoj rad oživila 1997. god.

Sve sekcije kroz svoj rad imale su vrlo značajne uspjehe i vrijedne rezultate.

Kao najuspješnija sekcija kroz ovo tridesetdvogodišnje postojanje sigurno je puhački orkestar koji je nastupao za sve potrebe Općine Lobar, na svim smotrama u našoj Županiji.

Da su uspjesi vrlo značajni govori i činjenica da je orkestar dosad sudjelovao, odnosno natjecao se, kao najbolji orkestar naše Županije čak pet puta na Državnim natjecanjima.

Ako znamo da se Državno natjecanje organizira svake druge godine, onda to znači da je puhački orkestar KUD-a Lobar pri samom vrhu najboljih orkestara već punih 10 godina. Na tim natjecanjim orkestar je osvojio brončanu plaketu tj. treće mjesto u Hrvatskoj u gradu Petrinji i u Novom Vinodolskom. Za ostale nastupe dodijeljeno im je priznanje.

Lijep je osjećaj nalaziti se između dvanaest najboljih u Hrvatskoj pa smatram da je to već veliki uspjeh. Za

Vašu informaciju želim spomenuti sve gradove u kojima je bilo organizirano Državno natjecanje i to: grad Petinja 1996. god., grad Šibenik 1998. god., grad Ravna Gora 2000. god. i grad Novi Vinodolski 2002. i 2004. godine. Pored ovih najznačajnijih uspjeha puhački orkestar je za svoje nastupe koji su bili brojni, dobio i niz diploma i priznanja kao što su: DIPLOMA međunarodne smotre folkloru u Zagrebu čiji mimohod orkestar je predvodio čak četrnaest puta.

Diploma Večernjeg lista za sudjelovanje na drugoj smotri puh. orkestara u Mariji Bistrici 1985. g.

Diploma Večernjeg lista za sudjelovanje na danima Kajkavskih riječi u Zlataru 1985. g.

Priznanje za smionost i hrabrost kao i poticanje borbenog morala našim postrojbama 103. Zagorske brigade u Karlovcu ratne 1992. godine.

Zahvalnice za sudjelovanje na međunarodnom Of Roud festivalu u Loboru 1997. i 1998. godine.

Priznanja sa svih Županijskih natjecanja i niz drugih priznanja. Potrebno je ovdje spomenuti i vrlo uspješne Božićne koncerte koji se priređuju svake godine već punih devet godina. Ti koncerti su sadržajno vrlo bogati pa je i posjeta svaki puta iznad očekivanja.

Od samog osnivanja orkestrom su ravnali Stjepan Martinuš, Alojz Blašković, Milivoj Levanić i Anton Čeh pod čijom smo dirigentskom palicom ostvarili i najznačajnije uspjehe.

Tamburaški orkestar koji neprekidno djeluje od 1997. godine u vrlo kratkom roku dosegao je vrlo visoku razinu muziciranja što potvrđuju mnoga priznanja.

Orkestrom ravna istaknuti maestro Rudolf Mahmet, kako to znaju reći tamburaši, neumoran i neponovljiv glazbeni stručnjak.

Njihovi nastupi su isto tako za sve potrebe Općine Lobar, sudjeluje na svim smotrama tamburaških orkestara Krapinsko - zagorske županije.

Nastup na dosad svim smotrama-natjecanjima tamburaških sastava i orkestara tzv. Tamburaška noć u Maču.

Danas KUD broji oko šezdeset aktivnih članova pa nam je iz tog razloga cilj povećati brojnost i obnoviti rad drugih sekcija. Ovom prilikom pozivam sve mlade iz cijeloga kraja da se prijave u KUD kako bi svoje još neotkrivene talente, a imaju ih na najbolji mogući način ostvarili. Ovo je poziv i našim dragim roditeljima da potaknu svoju djecu na ovakav vid kulturnog stvaralaštva, a ujedno da sebi smanje muke oko kontrole svoje djece gdje se nalaze u određenim trenucima.

KUD Lobar posjeduje u svom vlasništvu dovoljno instrumenata na kojima se može početi učiti svirati. U planu rada za 2004.godinu plan je bio osnovat sekciju mažoretkinja, međutim, to se nije ostvarilo.

Budući da taj plan još uvijek postoji, vjerujem da će se ove godine i ostvariti.

Ponovno pozivamo mlade djevojke da se prijave tajniku Upravnog odbora gosp. prof. Savo Malobabić. Ova prijava vrijedi i za sve ostale zainteresirane za rad u Društvu.

Moram podsjetiti sve nas da naš loborski kraj ima puno glazbeno nadarenih osoba pa je

potrebno svakome pružiti šansu i poticati ga na takav rad. Osmogodišnja škola morala bi biti generator koja bi pripremala i na neki način usmjeravala potencijalne nove članove KUD-a.. Iskreno govoreći, to mi od nje i očekujemo.

Vjerujem da mi ne bi bilo oprošteno, a da ne spomenem da je KUD Lobar uspješno od samog osnivanja organizirao uz Vašu pomoć po tridesetdrugi puta loborsko fašnikovanje.

Sasvim sam siguran da će te se s ovom tvrdnjom složiti i ubuduće nam dati punu podršku u ponovnim organizacijama.

Naše Društvo ima vrlo dobre odnose sa svim KUD-ovima Krapinsko - zagorske županije čije udruge smo i mi članovi te s mnogobrojnim udrugama diljem lijepe naše.

Želim spomenuti da se KUD Lobar pobratimio s puhačkim orkestrom iz grada Altengbach kod Beča iz prijateljske nam Republike Austrije.

Naša druženja su stalna i svake godine, i to već punih sedam godina. Naravno ti su susreti vrlo dirljivi i programski vrlo bogati. Ovakav vid druženja promovira pored ostalog i našu domovinu Hrvatsku u svijetu.

Uvjeren sam da nisam ovim kratkim obraćanjem obuhvatio sve aktivnosti KUD-a Lobar pa molim sve one koje nisam namjerno izostavio, neka mi bude oprošteno.

Pozivam sve one koji žele objektivno informirati naše građane, a u svezi rada KUD-a Lobar neka se ovim putem obrate u našem hvale vrijednom Loborskm glasniku.

Stjepan Horvat

KAJ IMA NOVOGA?

Pita li Vas netko kaj ima novoga u Loboru zasigurno ćete stresti sa ramenima i otužno reći ništa. Ništa osim kojeg nastavka nekakve ne baš previše zanimljive loborske sapunice ili oglašavanja crkvenog zvona.

No krajem prošle godine u 12. mjesecu i u siječnju 2005. godine situacija nije bila baš takva. Događale su se gotovo revolucionarne stvari, prvu bih nazvala "Lov na labudove", a drugu "I nož može promašiti".

Akcija loborskih aktivista, entuzijasta doista je urodila plodom 13.12. u Društvenom domu. Skupilo se oko 80-tak ljudi na dodjeli prvih priznanja u Loboru za uređenje životnog okoliša. Presentacija naših okućnica zbilja je bila vrhunska, (uz pomoć naših informatičara i kompjutoraša) mnoge obitelji ponosno su pokazivale svoje kutke dvorišta, balkone, prozore, jezerca, labudove, patuljke, kamenjare prepune raznovrsnih biljaka...

Gospođa Krušelj iz Donje Stubice bila je gost na našem druženju. Profesionalno se bavi uređenjem okoliša, ali pod geslom "UREĐUJMO ALI POŠTUJMO".

Naša gošća vrlo biranim riječima, nakon prezentacije našeg mjesta i uređenih okućnica, podučavala nas je u čemu radimo krivo i kako bi morali raditi dalje. Naglasila je da smo jedinstveni prirodni dragulj na ovom planetu i da ga moramo njegovati. Nikakva friziranja novinama iz "bijelog svijeta" nam nisu potrebna. Potaknula je svijest o prekrasnom "šlajeru" iz vrta naših baka kojem smo gotovo dozvolili umrijeti...

Vjerujem da smo svi brzo shvatili što nam je činiti. Malo smo spustili glave, a kako smo veseli narod, brzo smo reagirali i zaključili: "Zovi Vuraka i nočas neka naprave lov na labudove. Labudove moramo prenjeti u njihovo podneblje, jer bi tu mogli uginuti."

Još vidimo tu i tamo pokojeg labuda na dvorištu naših sumještana, ali oni vjerojatno vrlo dobro na njih paze...(i lovci ponekad mogu promašiti!).

Siječanj mjesec 2005. obilježila je Lobar i rečenica "I nož može promašiti". Osnovna škola organizirala je roditeljski sastanak. Ne onaj uobičajeni gdje nas za djecu izvjestite da li su ovakva ili onakva, sa jediniocama ili peticama.

Roditeljski sastanak bio je zajednički. Jedan za skupinu od 1. do 6. razreda, a drugi za 7. i 8. Prvi je nosio radni naslov "Nasilje u obitelji". Profesori iz katoličke udruge držali su nam predavanje, više bi rekla poticali su nas na razmišljanje da dijete kakvo god je je naše dijete, preslika nas i koliko ljubavi ulažemo u njega toliko nam vraća, nama i drugima oko nas. Mnogi roditelji izlazili su nakon predavanja vrlo tihi, neki sa suzom u oku, a mnogi su samo kratko komentirali: takvih predavanja i druženja treba nam puno više.

Hvala svima koji su pridonjeli da se takvo što događa u Loboru. Dobro je potaknuti osnovne ljudske vrijednosti, nakratko zaustaviti vrijeme pogledati u sebe i oko sebe.

I nož može promašiti, a vjerujte riječ ne promaši nikad.

Karolina Martinuš

LOBORSKI FAŠNIK 2005

Da to oni znaju, mogu i hoće dokazali su to i ove godine. U organizaciji Kulturno umjetničkog društva Lobar te materijalno potpomognuti općinom Lobar uspješno su po trideset drugi puta organizirali i realizirali loborsko fašnikovanje .

Snježni i vrlo hladni dani otežavali su da se ta kulturna manifestacije provede lepršavo i slobodno jer teško se opustiti ako su dnevne temperature iznosile -15 stupnjeva Celzija. Kad bi se suradnja i aktivnost ponovno probudila u onima koji su za to živjeli i u mladeži koja to previše hladno i nezainteresirano promatra iz toplih kafića, manifestacija bi bila još ljepša i bogatija.

Unatoč svim poteškoćama i ovaj puta se uključio velik broj učesnika predvođen puhačkim orkestrom KUD-a Lobar. Jako veseli spoznaja da se i ove godine na Dan fašnika uključio velik broj novih članova vrlo kreativno i osmišljeno maskiranih.

Naročito treba pohvaliti školsku mladež koja je prihvatila ovaj način zabave, a vjerujem da će to kulturno naslijeđe i dalje njegovati.

Ovogodišnje fašnikovanje započelo je 05.02.2005. god. povorkom maškara od Doma kulture do centra gdje je podignuta na jarbol fašnička zastava. Povorka je bila predvođena združenim orkestrima KUD-a Lobar i DVD-a Lobar. Nakon pozdravnog govora i svečanog otvorenja načelnik općine predao je ključ i na taj način simbolički prenio vlast na upravljanje "Slobodnoj Fašničkoj Republici Lobarorskoj " u kojoj je baš sve dozvoljeno.

Primopredaja vlasti

U nedjelju 06. veljače 2005. godine u 15 sati izvršen je izbor dječje maske. Djeca su i ovog puta pokazala svu maštovitost maskiranja pokazujući da znaju biti vrlo umješna i kreativna.

Prije samog početka izbora, maskirana djeca prošetala su mjestom predvođena nama omiljenim sastavom " Gumbeki "koji bilježi sve veće simpatije i uspjeh ne samo u našoj Županiji već i šire.

Izbor i vođenje cijele manifestacije obavio je legendarni i vrlo uspješni voditelj koji taj posao odraduje već od 1974. g. gosp. prof. Savo Malobabić.

Sva maskirana djeca nagrađena su jedinstvenom nagradom tj. odlaskom u grad Zagreb na predstavu u kazalište Mala scena.

Po reakcijama djece predstava ih je oduševila te su se zadovoljni i sretni vratili u Lobar.

Na sam dan fašnika 08. veljače 2005. godine glavni je dan koji se u Loboru njeguje preko sto godina o čemu ćemo pisati malo kasnije.

Početak i okupljanje započelo je u 11 sati ispred Doma kulture.

Svi učesnici bili su na vrijeme i s voljom spremni za nove spelancije koje se tom prigodom izvode. Tu se okupilo muško društvo koje mladenca prate do njegove odabranice po konstrukciji vrlo visoke i teške osobe.

Budući da se po mladu išlo i ove godine u Dom za psihički bolesne odrasle osobe Lobargrad, svi učesnici prevozili su se motoriziranim sredstvima tj. na kolima koja su vukli traktori. Zbog velike hladnoće puhački orkestar i dio maškara prevezio se autobusom.

U Lobargradu smo dočekani tradicionalno i uvijek smo dobro došli. Ravnateljica doma go-đa Katarina Mušec i njezini suradnici posebno su nas se ove godine dojmili jer su nas dočekali u raskošnim baroknim odorama grofova kako to dolikuje i priliči dvorcu u kojem rade i vode brigu o starim i iznemoglim osobama.

Prošnjom mlade koja se nalazila u prostorijama dvorca prošlo je po tradicionalnim običajima, a svirkom i plesom za sve prisutne nastavljeno je sveopće veselje. Posebno nas veseli što i korisnici doma s radošću prihvate našu prisutnost pa se zabava i veselje vrlo brzo razvije.

Budući da vrijeme brzo prolazi, potrebno je da djever koji ravna sa cijelom svadbom i paradom kordinira i dogovara koliko će se gdje dugo zadržati. U restoranu za prehranu lijepo smo dočekani i ugošćeni.

Nakon jela, pića, plesa i veselja, posebno se nazdrave i to se mora naglasiti za kuharice i osoblje koje se pobrinulo za dobru prehranu, izmjene se zdravice sa željom za dobrim zdravljem i još boljim uspjehom te ponovnim susratom za godinu dana. Isto tako nazdravilo se domaćinima gospođi ravnateljici i ostalom osoblju koji su omogućili ovaj susret, sa željom da se se ova tradicija i dalje nastavi. Rastajući se od svih nazočnih, uz zvuke orkestra svadbena povorka kreće do vozila koja su parkirana na glavnoj cesti gdje se ukrcajavu u svoja vozila.

Iz Lobarograda povorka kreće povećana jer smo preuzeli mladu i njezinu pratnju, a nama su se priključili i djevatnici Doma u odorama.

Slijedeće odredište bilo nam je mjesto Velika Petrovogorska gdje smo bili veoma srdačno dočekani i bogato počašćeni. Domaćini su ponudili sve što se toga dana inače jede, a o piću ne treba ni govoriti. Zajedničko druženje potrajalo je dugo, međutim sve što je lijepo brzo i mine. Pozdravljajući domaćine uz zdravicu i dobre želje put se nastavio prema Loboru. Slijedeća usputna stanica bila je ispred Društvenog doma u Petrovoj Gori. Razdragani domaćini pričekali su veselu svadbenu povorku sa bogatim stolom i obiljem pića. Tu se odmah počelo sa plesom, pjesmom i doskočicama. Veselje je potrajalo, ali dogovoreno vrijeme i obaveze koje slijede moraju se ispoštivati. Zahvaljujući domaćinima i ostalima na lijepom dočeku uz glasove glazbe puhačkog orkestra kreće se dalje na put. Posebno i tradicionalno na našem putu dočekali su nas stanovnici Vojnovca na samom križanju kako je to uobičajeno već godinama. Opet i po tko zna koji puta obilje jela i pića krasili su ogroman stol ukrašen sa krafnama, štruklima, mesom i ostalim.

Započela je svirka i ples koji domaćini rado prihvate i vesele se sa svima iz maskirane povorke. Posebno treba zahvaliti ženama tog kraja što uvijek pripreme jelo i piće koje je utopljeno. Ponudeni su krafni, štrukli i ostalo, topli kao da su tada iz pećnice izvađeni.

Zahvalivši se domaćinima povorka kreće put Lobora do konačne destinacije. Uz zvuke glazbe povorka se konačno našla na odredištu kod tzv. Zadrugnog doma, od kuda kreće pješice po samom mjestu.

Formirana povorka sa mladencima kumovima i ostalima kreće prema centru Lobora. Usputne postaje su sve trgovine, uslužne djelatnosti i firme gdje se cijela povorka zaustavlja. Djever nazdravlja domaćinu, zahvaljuje na prijemu i svira se zdravica. Tako to sve ide do župnog dvora gdje smo uvijek lijepo dočekani i počešćeni. Uz zdravicu i zahvalu djever traži dopuštenje za vjenčanje mladih na naš način.

Povratkom na Trg svete Ane prije samog vjenčanja dobro je došla okrepa kuhanim vinom kojim nas godinama dočekuje i časti obitelj Levanić

Sam ceremonijal vjenčanja započinje dolaskom mladih na pozornicu. U njihovoj pratnji nalaze se kumovi, roditelji i po koji svat.

Mladi kleknu na snop koruzovine koji pripreme svatovi prije vjenčanja.

Vjenčanje je obavio maskirani " biskup " koji na svoj način traži zakletvu na vjernost i obostrano štovanje.

Prigodom čina vjenčanja otkriju se razne zgode kao što su nevjernost prije vjenčanja, upletenost drugih u nagovor mlade, umješanih tuđih prstiju u obiteljske razmirice. Uglavnom ovakav brak svodi se na interese s jedne i druge strane. Zbog povremenih uvreda kako osobnih ili obiteljskih, obično mlada reagira vrlo energično pa povremeno napušta mjesto vjenčanja. Kumovi i svi ostali smiruju je i ponovno privole na nastavak vjenčanja.

Budući da je vjenčanje privedeno kraju svi su sretni i zadovoljni napustili pozornicu.

Nakon toga započeo je proces spaljivanja princa Fašnika. Posebno opremljena ekipa čuvara i giljotara dovoze okrivljenog na mjesto spaljivanja. Uz kvalitetan sastav " KAJ-SEKSTET " koji je nastupio i u subotu ,a i u utorak zabava se nastavila do ranog jutra.

Sama scena dovoza i pratnje naoružane srednjovjekovnim kopljima osvjetljenim bakljama izgleda stravično.

Paralelno s tim činom čita se presuda optuženom i okrivljenom Princ u koji je napravio tolika zla u prošloj godini da mu je časni sud "Slobodne Fašničke Republike Loborske" presudio i osudio ga na smrt i to spaljivanjem. Ovogodšnja presuda temelji se na zloporbi položaja, krim djela kod privatizacije Nema-stroja, čarapane I na bezgršnom začecu izvan epruvete. Nikakove olakotne okolnosti nisu mogle utjecati na ublažavanje kazne pa se presuda ima izvršiti i to odmah.

Uz zvuke posmrtno koračnice koju izvodi puhački orkestar izvršila se presuda princu fašniku. Na taj način svekoliko pučanstvo oslobodilo se sveg zla pa može bez opterećenja krenuti u nove uspjehe.

Svadbena povorka predvođena puhačkim orkestrom kreće prema Domu kulture gje će se obaviti nastavak svečanosti (stavišće) uz jelo i piće.

Već tradicionalno ovakove svečanosti vrlo su posiječene pa je tako i ove godine bio velik broj promatrača i ljudi koji se nisu mogli maskirati a srcem su uz ovu manifestaciju.

Tako je završilo još jedno Fašnikovanje u Loboru.

Ovom prilikom želimo zahvaliti svim učesnicima ove vrijedne kulturne manifestacije i svima onima koji su nam na bilo koji način pomogli u organizaciji ili materijalno. Hvala svim dobrim ljudima koji su čekajući na pojedinim punktovima podijelili zajedničku radost i druženje, a naročito im hvala na obilatim čašćenju.

Stjepan Horvat

ČUDO OD LJUBAVI

Noć je.

U dubokoj tišini Mjesec i ja. Čuje se samo pokoji šušanj i otkucaj srca. Čim sklopim oči odmah mi je njezina silueta u mislima. Bila mi je sve što srce može poželjeti. Bili smo jedno uz drugo, a sada smo jedno drugome tako daleko.

Njezini pogledi bili su slađi od bilo koje čokolade. Oči su joj sjale kao krijesnice usred noći. Voljela je sve što i ja. Bili smo kao sijamski blizanci koji ne mogu jedno bez drugog.

Sada smo slijepi putnici što hodaju gradom ne poznajući se. Govorila je da će naša sreće trajati vječno kao sudbina. No jednog dana je pošlo sve po zlu. Ugasio se u njoj onaj plamen vatre i otišla je. Bio je to najbolnji dan u mom životu. Ugasio je u meni svu onu sreću, ljubav života i postojanja.

Prijatelji su govorili: "Pusti, možda jednog dana bude sve po starom, možda ljubav učini svoje čudo."

I dalje smo sami u tišini Mjesec i ja. Još i danas se pitam da li je to sudbina? Hoće li se ikad vratiti? Čija se lica cakle u noći? Bili smo sve. Život, sunce, ruža. Sad više nema ničega.

Pošla je putem svoje budućnosti, a moje srce obrasla je tuga i bol. Od naše sreće ostali su samo prazni prostori u zraku i napola ispijeno piće dok moje usne svijetle još u mraku.

Možda bi bilo puno bolje da je Mjesec svijetlio svom jačinom. Mogli smo još i danas sjediti u svjetlosti noći i slušati tihe otkucaje sata. Zajedno provoditi svaki dio dana i noći.

Tko zna, možda ljubav učini jednog dana čudo i bude sve po starom.

Što Vi mislite, može li ljubav učiniti čudo?

Matija Novački

BOŽIĆNI KONCERT

NOVOGODIŠNJI KONCERT

Tradicionalni novogodišnji koncert Puhačkog orkestra Dobrovoljnog vatrogasnog društva Lobar održan je na Novu godinu u Crkvi sv. Ane. Program je sadržavao niz prigodnih skladbi: od božićnih pjesama, zatim poznatih kajkavski popevki, spleta hitova grupe Abba, Glena Millera i Jamesa Lasta do Straussove koračnice. Uz Puhački orkestar pod ravnanjem maestra Većeslava Bureša nastupio je i vokalni solist Radek Brodarec. Uz brojne mještane, koncertu su prisustvovali i predsjednik Vatrogasne zajednice Krapinsko – zagorske županije Ivica Glas, zapovjednik Vatrogasne zajednice Krapinsko – zagorske županije Marijan Lovrenčić te načelnik Općine Lobar Andrija Smetiško. Puhačko orkestar DVD-a Lobar djeluje od 1923.g., danas broji 25 članova i njihov dugogodišnji rad obilježen je brojnim nastupima i priznanjima u Domovini i inozemstvu.

Doroteja Mendek

NAJBOLJA LOBORSKA SPORTAŠICA 2004.

-
**MATEJA
HORVAT**

Za ovaj broj Loborskog glasnika razgovarali smo sa najboljom loborskom sportašicom, nogometašicom Matejom Horvat, igračicom ŽNK PREGRADA.

Mateja, reci nam nešto o sebi!?

Ja sam obična šesnaestogodišnjakinja kao i sve moje vršnjakinje, družimo se koliko mi to vrijeme dopušta. Živim u Velikoj Petrovogorskoj. Idem u 1. razred ŽTŠ u Zagrebu za špeditersko-agencijskog tehničara.

Otkud ti u nogometu?

Još kao mala imala sam uvijek sklonost prema nogometnoj lopti. To se je nastavilo i dalje pa je logično da sam se počela baviti nogometom.

Zašto u Pregradi?

U našem kraju nema ŽNK-a pa se prilikom jedne revijalne utakmice Pregrade u Zlataru tata dogovorio sa trenerom da ja probam. Poslije nekoliko treninga čelništvo kluba bilo je zadovoljno i tako je sve počelo.

Tako si mlada, a već igraš u prvoj momčadi?

Počela sam igrati u mladeži gdje sam se dobro snašla, te sam sa navršениh 15 godina prebačena u prvu momčad.

Nakon ljetnih priprema u Pregradi i u Martinu na Muri izborila sam mjesto u prvoj momčadi, tako da sad igram za prvu ekipu i mladež.

Kako dolaziš na trening?

To je čisti amaterski sport, najviši teret podnose moji roditelji od kojih imam jako veliku podršku jer su i sami zaljubljeni u nogomet, posebno tata koji svaki slobodan trenutak koristi da me vozi na trening ili savjetuje da budem što bolja, on je ujedino i moj najveći kritičar. Sad kad sam u Zagrebu treniram u Pregradi kad stignem, a inače skupljam snagu po zagrebačkim parkovima.

Kakva je 1. ŽNL?

Liga je dosta kvalitetna, sastoji se od 10 klubova koji su raspoređeni po cijeloj Hrvatskoj tako da putujemo od Dubrovnika do Belog Manastira što zna biti naporno, ali kad se nešto voli, ništa nije teško. Moram napomenuti da na tim putovanjima upoznajem mnogo različitih ljudi i u razgovoru uvijek ponosno ističem da sam iz loborskog kraja i da volim igrati za Pregradu.

Reci nam nekoliko riječi o ŽNK Pregrada?

ŽNK Pregrada je klub koji je jako dobro organiziran. Ima dva vrhunska trenera: Apostolovski Bojan – trener mladeži i Željko Tihava – trener prve momčadi, a ujedno i trener reprezentacije Hrvatske. Nepošteno bi bilo izostaviti direktora gospodina Šorša Zlatka bez kojeg bi bilo nezamislivo održati klub na tako visokoj razini, a tu je i predsjednica sa svojim suradnicima.

Kakva su djelovanja kluba po zimi?

Mi skoro nemamo odmor osim za božićne i novogodišnje blagdane. Treniramo u dvorani i ove zime smo sudjelovali na malonogometnim turnirima u Austriji, Sloveniji i Hrvatskoj.

Za kraj neka poruka ili želja ...

Poručila bih roditeljima da svojoj djeci omoguće bavljenje sportom ako je to ikako moguće jer je to vrlo lijep i zdrav način života. Upoznaju se novi ljudi, običaji i krajevi. A najveća mi je želja jednog dana zaigrati za reprezentaciju Hrvatske i sa svojim klubom Pregrada osvojiti naslov prvaka Hrvatske. Zahvaljujem se "Loborskom glasniku" što mi je omogućio ovaj razgovor koji će mi sigurno ostati u najljepšem sjećanju, a svim čitateljima općine Lobor želim sretan Uskrs.

Andrija Smetiško

21.02.2005.

Doroteja Mendek

LOBOR - Dobrovoljno vatrogasno društvo Lobor u subotu je održalo svoju 81. izbornu godišnju skupštinu. Uz članove DVD-a, skupštini su prisustvovali i zapovjednik Vatrogasne zajednice Krapinsko – zagorske županije Marijan Lovrenčić, načelnik općine Lobor Andrija Smetiško, predsjednica KUD-a Lobor i ravnateljica OŠ «Franje Horvata Kiša» Verica Ivančić, predstavnik poduzeća «Končar» Tomo Hendija i predstavnik DVD-a Zlatar-Bistrica.

Nakon podnošenja i prihvaćanja izvješća o radu i poslovanju u protekloj godini, izabrano je novo vodstvo. Za predsjednika DVD-a Lobor izabran je Josip Hendija, za dopredsjednika Božidar Ivančić, na mjesto zapovjednika Vatrogasne postrojbe izabran je Milivoj Bezak, a njegov zamjenik je Stjepan Novosel. Funkciju tajnika obavljati će Neven Ivančić, dok je Danijel Šuti blagajnik, a Milan Kus spremištari. Članovi upravnog odbora su: Dragutin Kulfa, Božidar Šuti, Božidar Martinuš, Željko Hendija, Janko Sambol i Mirko Kuharić. Nadzorni odbor čine: Zlatko Martinuš, Dragutin Kuharić i Dragutin Smetiško. Za predstavnika u skupštini Vatrogasne zajednice Krapinsko – zagorske županije izabran je Josip Hendija.

Prema planu rada za 2005. godinu, koji je iznio predsjednik DVD-a Lobor Josip Hendija, društvo će i dalje provoditi niz aktivnosti koje se odnose na preventivno protupožarno djelovanje, gašenje požara, održavanje javnih vježbi i pripremu za vatrogasna natjecanja, zatim nabavku potrebne opreme, organizaciju vatrogasnih tečajeva i suradnju s drugim vatrogasnim društvima i zajednicama, a posebna pozornost će se posvetiti uključivanju mladih u društvo i Puhačkom orkestru, koji niz godina njeguje tradiciju i kulturu loborskog kraja. Tijekom rasprave koja je uslijedila spomenuti su određeni problemi vezani uz ispunjavanje obveza koje nalaže Zakon o vatrogastvu i drugi zakoni koji reguliraju ovo područje. Istaknuto je kako je protekla godina bila prijelomna za loborski DVD i pozvani su svi članovi sa se aktivno uključe u rad društva kako bi se poteškoće što prije riješile i nastavilo dugogodišnje uspješno djelovanje. Nazočnima se obratio i Marijan Lovrenčić, zapovjednik Vatrogasne zajednice Krapinsko – zagorske županije, koji je, između ostalog, najavio izmjene postojeće regulative na području vatrogastva i njezino usklađivanje s zakonima Europske unije.

Na kraju su podijeljene oznake zvanja uspješnim polaznicima vatrogasnog tečaja za vatrogasce i vatrogasne dočasnike koji se održavao u Maču. Oznake za zvanje ispitani vatrogasac primili su: Franjo Androić, Dragutin Bolfek, Perica Brlečić, Zdravko Markulin, Vinko Novosel, Ivan Hus i Marko Sambol, dok su oznake za zvanje vatrogasni dočasnik primili: Milivoj Bezak, Mladen Požgaj, Danijel Smetiško, Tihomir Vlahek, Berislav Rihtar i Željko Hendija.

Stočarska udruga održala godišnju skupštinu

Stočarska udruga «Strojni prsten» Zlatar održala je, u subotu 26. veljače, redovnu godišnju skupštinu u Društvenom domu u Loboru. Nakon što su prihvaćena izvješća o radu u protekloj godini, predsjednik udruge Božidar Domitran iznio je plan rada i financijski plan za 2005.g. U skladu s programskim zadacima, Udruga će i nadalje surađivati s Poljoprivredno - savjetodavnom službom Krapinsko – zagorske županije, organizirati stručna predavanja i nabavu repromaterijala, a stupiti će i u kontakt s drugim srodnim udrugama te naknadno odlučiti o mogućem udruživanju na županijskoj ili nacionalnoj razini. Obzirom da je dosadašnji tajnik podnio neopozivu ostavku, članovi udruge izabrali su novog. Tajnik će slijedeće dvije godine biti Srećko Hubak. Tijekom rasprave izraženo je nezadovoljstvo smanjenjem poticaja za proizvodnju mlijeka od strane Ministarstva poljoprivrede, a bilo je govora i o mogućem protestnom djelovanju ako se ne postigne dogovor s Vladom. Nazočnima se obratio i Andrija Smetiško, načelnik općine Lobor koji je rekao da je poljoprivreda jedno od strateških opredjeljenja Općine Lobor i da će u narednom razdoblju povećati napore u poticanju poljoprivrednih aktivnosti te najavio predavanja o proizvodnji krastavaca i o uzgoju ljekovitog bilja, koja će uskoro biti održana u Loboru. Uslijedilo je predavanje na temu higijene proizvodnje mlijeka i kontrole ispravnosti muznih uređaja, koje je održao dipl. ing. Luka Čuljak, savjetnik u Poljoprivredno – savjetodavnoj službi Krapinsko – zagorske županije. Na kraju predavanja obavijestio je proizvođače mlijeka da ga mogu pozvati na svoja gospodarstva kako bi besplatno izmjerio ispravnost njihovih pulsatora. Na skupštini stočarske udruge «Strojni prsten», koja broji 50 – ak članova i djeluje na području gotovo cijele bivše općine Zlatar - Bistrica, bile su i Mirjana Očko, voditeljica stočarske službe Krapinsko – zagorske županije te Mirjana Hudi – Vlahek, terenski agronom tvrtke Pioneer.

Doroteja Mendek

VUZMENJAK U MARKUŠBRIJEGU

Mještani sela Markušbrijeg već tradicionalno svake godine za Uskrs pripremaju i pale veliki vuzmenjak u znak sjećanja na Dan uskrsnuća Isusa Krista.

U tom selu to je više stogodišnja tradicija čemu svjedoče najstariji mještani sela. Svake godine u Velikom tjednu pred Uskrs počinju pripreme za vuzmenjak. Tada su aktivni stari i mladi mještani sela Markušbrijega jer je to za njih jedan od najvećih blagdana u povijesti kršćanstva kojemu se oni najviše raduju.

Sam vuzmenjak radi se na Veliku subotu i to visine do deset metara. Prilikom pravljenja vuzmenjaka najprije se izradi «kućica» visine oko dva metra koja se obloži snopovima koruznice, zatim se na nju slažu grane smreke ili bora da bi se nastavilo s roždem iz vinograda i trnjem koje simbolizira Isusove muke, a na kraju, na sam vrh vuzmenjaka stavlja se kitica koja se uzima sa vrha procvjetalog drveta.

Važno je napomenuti da se vuzmenjak čuva cijelu noć da bi ga zapalili u zoru na sam Uskrs kada naši vjernici žure na blagoslov hrane u crkvu.

Oko vuzmenjaka okupe se uglavnom muškarci iz cijelog sela kako bi promatrali i uživali u prizoru pucketanja rasplamsale vatre koja obuzme cijeli veliki i lijepi vuzmenjak, a njegov dim se uzdiže visoko u nebo u znak Isusove pobjede nad smrću i Njegova uskrsnuća.

Prije dvadeset i više godina bio je običaj da su se žene, a naročito mlade snahe noseći hranu na blagoslov, takmičile koja će prije sa blagoslova stići doma, odnosno biti prva, što je za nju značilo da će te godine imati najviše sreće i uspjeha u svom gospodarstvu.

Zato će se takva tradicija pravljenja vuzmenjaka nastaviti i dalje u ovom najljepšem selu na svijetu, poručuju ponosni mještani sela Markušbrijega.

Dragutin Markuš

ČOVJEK ČOVJEKU

Čovjek. Tko je čovjek? Pitanje jednostavno, a tako teško. Odgovore tražimo iz različitih nauka. Medicina, biologija u znanstvenom nam smislu prikazuju biološki proces razvijanja čovjeka kojeg razvrstavaju na etape. Od predčovjeka, pračovjeka, davnog čovjeka pa sve do savršenog suvremenog čovjeka upoznajemo ljudsku rasu kroz povijest i znanost. Drugu stranu, drugo razmišljanje koje nas također vodi kroz povijesni tijek čovjekova života jest vjera. Vjera nas vodi kroz čovječji ljudski razvitak na temelju pisma – Biblije. Iako se međusobno ove dvije grane nauke znanost i vjera zapravo upotpunjuju, čovjek se lako zbuni.

Razmišljajući tko je čovjek, kakav bih odgovor trebao naći? Ne znam. Možda da pratim srce, da se ne osvrćem ni na znanstvenu ni na vjersku stranu. Da li je to pravi put? Čovjek? Čovjek je biće velikog srca stvorenog da ljubi, da bude voljen. Čovjek plemenita srca savršenstvo je svijeta. Čovjek koji pomaže i koji ne osiromašuje, već obogaćuje, to je pravi čovjek. Ljudska rasa ima mozak, razum, znanje i postiže tako mnogo. No, zašto je onda, ako je čovjek i ima tako velike vrline, tako okrutan? Zašto nastaju ratovi? Zašto, zašto, zašto? Toliko pitanja, a tako malo odgovora. Odgovora koji su vrlo važni. Odraslina više nije važno što se događa. Ali vrijeme juri, leti. Znači li to da za odgovore više nema vremena? I sada, dok ovo pišem koliko ljudi

umire? Umire! Umire od gladi, neimaštine, podlosti. Što se događa svijetom?

Sve je određeno zakonima, zabranama, zatvorima, ucjenama. Ima li čovjek čistu dušu i plemenito srce? Svaki čovjek ima srce i ono je plemenito. Zato treba malo u njega pogledati, zaviriti, osvrnuti se. Nijedan se čovjek nije rodio sa zlobom. Ona se uči. Zloba se postupno uvlači u dušu i srce nevinog čovjeka. Zato otvorimo oči, probudimo se. Ne gledajmo čovjeka po boji kože s kojega dijela svijeta dolazi ili kakve su njegove osobnosti. Upoznaj ga po boji srca. Čovjek je plemenito biće. Nauči opraštati, voljeti i pomagati. Mnogi ljudi otvorili su srce i progledali. Stvaraju novi svijet tj. stari svijet ljubavi i mira. Šalju se financijske potpore ljudima koji nemaju doma, koji gladuju, invalidima... I to je cilj UN-a i UNICEF-a. Oni žele svijet učiniti ljepšim za nas i nove naraštaje. Ljudi koji čuvaju, ne samo nas već i prirodu, naš okoliš. Bore se za nas mlade, za naš dom – Zemlju. Zato im se pridružimo u borbi za ljubav, kruh, mir. Slijedimo Božjeg pastira što je ne tako dugo posjetio našu domovinu. Oslušujemo Njegovo srce. To veliko srce. Uzrečicom završavajmo ovo tisućljeće – Homo, homines est homo i istim krenimo u treće.

Neka ja sretno!

Andreas Šala

VALENTINOVO

Dan kada obično izađu na vidjelo sve školske ljubavi i simpatije. Toliko truda u jednom jedinom danu da se iskaže sva ona ljubav koja je mjesecima čučala duboko u nama, koju nismo imali hrabrosti prije iskazati.

I taj dan svi postaju anđeli, gotovo svi, jer uvijek se nađe poneki anđelčić s mrvičkom vražje strane u sebi.

I samo ljubav, ljubav, ljubav ...

Je li to kad gledaš krišom u njezine zbunjene oči, misliš isključivo samo na nju? Postoji samo ona, sve druge postaju nevažne, nevidljive.

A onda u tvojoj glavi u trenu bezbroj neodgovorenih pitanja. Kada srce odluči, nema više pitanja ni objašnjenja. Ljubav je čarolija i u tome je njezina ljepota. Sve je tada lako i beskrajno zabavno. Čini ti se da ti je svijet pod nogama. I nije teško cijelu noć maštati kako te promatraju najljepše oči na svijetu.

Ljubav najednom život preokreće naglavačke. I tko mari za učenje provodeći dane maštajući o nemogućim susretima. I kako zaspati nakon izmjene onih osmjeha na školskom hodniku.

Ona, ona i samo ona.

Sve je drugo nevažno, drugo ne postoji.

A onda odjednom MRAK. Trijeznjenje. Gdje je ono svjetlo na kraju hodnika?

Nisu sve cure anđeli.

Nisu svi dečki klipani.

Nije ni svako Valentinovo –
VALENTINOVO.

Ivan Labaš

SRETNO PODARENA OBITELJ

Svi mi živimo u obiteljima, većim ili manjim. Da li su sve sretni? Na žalost, nisu, ali još tužnije je i ne imati je. U školi su me naučili da je obitelj osnovna društvena zajednica što zvuči vrlo učeno. Meni je moja obitelj utočište i polazište.

Da li bezbrižna dječja lica znače da potječu iz sretnih obitelji? Htjela bih da je to istina, ali sam u ovih navršениh jedanaest godina naučila da to nije uvijek tako. Sreću u obitelji može narušiti bolest, nezaposlenost roditelja, ali i manjak ljubavi. Od bolesti se može ozdraviti, roditelji se mogu zaposliti, ali nedostatak ljubavi se teško može nadoknaditi.

Gledajući televiziju, svakodnevno mogu vidjeti velike tužne oči djece bez roditelja koji su nastradali u suludim bombardiranjima, razorenim obiteljima. Da li će oni ikad biti sretni? Bez topline obitelji sigurno neće. Rat je bio i u Hrvatskoj, ali ja sam bila premlada da bih ga se sjećala. Prema onome što sam naučila i taj rat je razorio mnoge obitelji i prekinuo djetinjstvo mnogobrojnoj djeci.

Što nas čeka u budućnosti? Da li su ljudi naučili da rat briše dječje osmjeha i tjera ih da rastu bez djetinjstva? Da li su naučila da su razorene obitelji bez ljubavi, hladne, tužne?

Da li to znači da su ljudi zaboravili na svoja krila, a kada netko zaboravi letjeti, to znači da se prestao nadati i odbio vjerovati. U očima djece jasno se razabire da mnoga nikada nisu bila u raširenim krilima ili njima letjela. Kad netko leti, oči mu sjaje jasnije i jače nego zvijezde na nebu i u njima može vidjeti krajeve o kojima nije ni sanjao, surovost svijeta što ga okružuje.

I na kraju, da li je došao red na mijenjanje obitelji, društva? Mijenjanje sebe začetak je svih mijena: učiti, razmišljati, spoznavati, rušiti granice postojećeg.

Zato poručujem svim nesretnim obiteljima neka počnu dugoročno isijavati ljepotu, toplinu, ljubav i živjeti taj čin, znači mijenjati i svemir.

Ja sam sretna što mi je svemir podario obitelj – toplinu i ljubav.

Laura Loparić

Volim svoju obitelj

Jesenji sumrak. Oblaci prelijeću nebo. U tišini odzvanja cvilež susjedovog psa. Kišna nedjelja. U tišini, svatko sa svojim mislima, zurimo u ekran.

Majka, naravno, mora raditi dva posla odjednom, te pegla u njenoj ruci izgleda kao nešto najnormalnije. Pogled joj klizi od daske do ekrana i natrag. Ponekad se zaustavi na meni ili bratu. U njemu iskri brižnost i bezgranična ljubav. Ali sada znam što znači ta kontrola pogledom. Čemu tolika strepnja? Riješit ćemo sve na vrijeme, umirujem je smiješkom. Ne mogu reći da moja majka nema razumijevanja, nađe se tu uvijek utješna riječ na sve naše nevolje, ali nakon toga uvijek se nasmiješi blago i uvijek nas lijepo prizemlji i suoči s obvezama, kao sutrašnji test iz matematike. Kad stvarno trebam podršku, dobit ću je. I u tom trenutku majka će biti nježna, ali smrtno ozbiljna i neće joj pasti na pamet da izrecitira izvještaj o brojnom stanju prištića na mom nosu.

Moj brat nervozno se namješta, kao da sjedi na čavlima. Danas je turbo čangrizav, turbo ljut i turbo žalostan. Razlog? Možda ga neću nikada doznati. On nije od onih koji na svakom uglu imaju ispovjedaonicu. I ta frizura, iako hit iz tetinog kataloga frizura jesen-zima 2004/2005., mislim da mu ne stoji dobro. Danas baš i ne osjećam neku posebnu bratsku ljubav. Danas mi brat izgleda kao malo, nezrelo prištićavo derišće. Ima on i boljih dana. Najčešće sam na njega vrlo ponosna dok zabavlja društvo izvodeći svakojake ludorije. Jedinstven je i vrlo mi drag. Dedini geni, rekla bi baka.

Baka Danica. Zakon. U nekim stvarima vrlo moderna baka. Trenutno joj lice odaje spokojstvo u duši. Nema njenog znatiželjnog ispitivanja.

Baka-gnjavatorica, uvijek zaključuje Matija. U šali, naravno. Stalno zapitkuje, traži objašnjenja, pametuje. Baka stvarno ponekad previše vidi i čuje i ne zna to zadržati za sebe. Zato mi je jutros bilo i malo drago kad je na njeno uho nasrnulo krdo kreštavih nota. Odlučno je skočila, spremna izboriti se za svoj mir. Ali kad je u pitanju Matija, znalo se da je to unaprijed izgubljena bitka.

Tatin vragolasti osmijeh pojavio se tada kao zeleno svjetlo na semaforu. Često se ponaša baš onako kako treba i bez izgovorenih riječi mi znamo što nam je činiti. To je moj tata, malo riječi puno pogleda i osmjeha. On je taj koji će me uvijek podržati, pa zbog toga u našoj kući zna nastati prava zbrka. Nikad mu ništa ne treba, ali zato uvijek podržava naše potrebe za svakojakim glupostima. Znam, mami uvijek mogu reći sve, ali od nje ne mogu dobiti sve. Tati ne mogu reći sve, ali od njega uvijek mogu dobiti sve.

Dok ih sve ovako zadovoljno promatram, osjetim kako mi nedostaju još dva topla oka. Ima toliko toga što bih željela da vidi, toliko toga što bih mu htjela reći. Moj djed. Izmišljao je sve moguće izvedenice iz mog imena pokazujući tako uvijek iznova kako je njegova ljubav beskrajna. I koliko god bilo dragih mi osoba oko mene, uvijek će mi faliti njegov ponosan osmijeh zbog njegove najdraže i jedine unuke.

To smo mi. Nekad tihi, pretihi. Nekad glasni, preglasni. Uvijek neponovljivi. Volim svoju obitelj. Uz njih se osjećam vrijedna i posebna. Uz njih uvijek koračam sunčevom stranom ulice.

Ana Bolfek

Predsjednik Udruge Zoran Požgaj
i tajnik Davor Cvetko

OSNIVAČKA SKUPŠTINA UDRUGE VINARA I VINOGRADARA KLIET

Osnivačka skupština Udruge vinara i vinogradara održana je 28. prosinca 2004. u Društvenom domu u Loboru. Nakon protokolarnih točaka kao što su; izbor radnog predjedništva, zapisničara i ovjerovitelja zapisnika usvojen je Statut udruge, što je bio temelj za izbor: predjednika Zorana Požgaja i članova Upravnog odbora Behin Mladena, Cvetko Davora, Pakšec Dragutina i Petrince Stjepana. U Nadzorni odbor ušli su Behin Slavko, Ivančić Verica, Raškaj Milivoj, Sambolek Stjepan i Šala Branko. Sud časti raditi će u sastavu Adanić Dragutin, Jajtić Josip, Markuš Dragutin, Smetiško Andrija i Smetiško Dragutin.

Osnivanje Udruge potaknuto je ostvarivanjem slijedećih ciljeva: okupljanje vinara i vinogradara; promicanje i uvođenje novih tehnologija u proizvodnju grožđa i vina; organiziranje savjetovanja, predavanja, seminara, kongresa, tribina i drugih stručnih skupova o problemima vinogradarstva i vinarstva; strukovno povezivanje, te stručno i profesionalno usavršavanje članova; suradnja s drugim istovrsnim i sličnim udrugama i organizacijama u inozemstvu; ostvarivanje stručne suradnje s domaćim i inozemnim strukovnim udrugama; aktivan utjecaj na donošenje zakonskih propisa koji reguliraju odnose u vinogradarstvu i vinarstvu; unapređenje zajedničke promidžbe vina i vinskih

proizvoda članova Udruge na domaćem i inozemnom tržištu objedinjavanjem godišnjih potreba repromaterijala i opreme; nabava što kvalitetnijeg materijala za vinogradarstvo podrumarstvo uz što povoljnije uvjete; organizacija zajedničkih posjeta, nastupa i takmičenja na sajmovima vinogradara; prikupljanje i prosljeđivanje stručnih informacija članovima Udruge ustrojavanje vinske arhive.

Temeljna razlika između ove i inih Udruga proisteći će iz načina edukacije svojih članova, naime Udruga vinara i vinogradara KLIET organizirati će praktične radionice na terenu, gdje će se uživo moći vidjeti i pitati sve ono što će članstvo zanimati, a ne sve svesti na promidžbene aktivnosti proizvođača zaštitnih sredstava.

Harmonikaš Vladimir Kovačić

Djelovanje Udruge nije limitirano područjem općine Lobar, već Udruga ima značaj županijskog karaktera, tako da u samom startu ima članove van loborskog područja.

Nakon službenog dijela članovi su u razgovoru, pjesmu i dobru kapljicu proslavili osnutak KLIETI.

Andrija Smetiško